

اثر ضد باکتریایی نانوذرات اکسید روی و صافی‌های پوشش داده شده با آن در

حذف اشریشیاکلی و انتروکوکوس فکالیس

محمد حسن یوسفی^۱

مریم محمدی سیچانی^۲

همتاسادات قادریان^۱

(دریافت ۹۲/۱۰/۲ پذیرش ۹۳/۳/۱۲)

چکیده

آب تمیز لازمه حیات و حفظ اکوسیستم است. هدف از این پژوهش، ارزیابی اثرات ضد باکتریایی نانوذرات روی، بر رشد اشریشیاکلی و انتروکوکوس فکالیس به عنوان شاخص آلودگی آب و همچنین بررسی فعالیت ضد باکتریایی فیلترهای آب پوشش داده با این نانوذرات در حذف باکتری‌های یادشده بود. خاصیت ضد باکتریایی نانوذرات روی، ۵ و ۱۰۰ نانومتری در غلظت‌های ۱۲/۵، ۲۵/۰، ۵۰/۰ و ۱۰۰/۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر در شرایط آزمایشگاهی به روش انتشار چاهک بررسی شد. حداقل غلظت مهارکنندگی و حداقل غلظت کشنندگی این نانوذرات نیز به روش براث دایلوشن تعیین شد. برای بررسی ویژگی تصفیه‌کنندگی نانوذرات اکسید روی، این ذرات به روش رسوبی بر روی فیلترهای پلی‌پروپیلنی پوشش داده شدند. فیلتراسیون آب آلوده با تعداد استاندارد از باکتری‌های مورد آزمایش انجام شد. بیشترین راهه عدم رشد نانوذرات اکسید روی ۵ نانومتری بر علیه اشریشیاکلی و انتروکوکوس فکالیس در غلظت ۱۰۰/۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به ترتیب $1/73 \pm 1/67$ و $14/00 \pm 1/52$ به دست آمد. حداقل غلظت مهارکنندگی نانوذرات اکسید روی ۲۵/۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به دست آمد. آزمون‌های آماری، رابطه بین غلظت نانوذرات و اثرات ضد باکتریایی آنها را معنی‌دار نشان دادند ($P < 0.001$). فیلتر پلی‌پروپیلنی پوشش داده شده با نانوذرات اکسید روی ۵ نانومتری، در جلوگیری از رشد و حذف اشریشیاکلی مؤثر بود.

واژه‌های کلیدی: نانوذرات اکسید روی، اشریشیاکلی، انتروکوکوس فکالیس، اثر ضد باکتریایی

Antibacterial Activity of ZnO Nanoparticles and Filters Coated with ZnO Nanoparticles on Eliminating *Escherichia coli* and *Enterococcus faecalis*

H.S. Ghaderian¹

M. Mohammadi Sichani²

M.H. Yousefi³

(Received Dec. 23, 2013 Accepted June 2, 2014)

Abstract

Clean water is vital to both human life and preservation of ecosystems. The goal of this study was to investigate the antibacterial effects of ZnO nanoparticles and filters coated with different sizes of ZnO nanoparticles on *Escherichia coli* (ATCC: 25922) and *Enterococcus faecalis* (ATCC: 11700) as the predominant bacteria in contaminated water. The antibacterial effects of ZnO nanoparticles (5 and 100 nm in size) at concentrations of 12.5, 25.0, 50.0, and 100.0 mg/ml were determined using the well diffusion method in vitro. Minimum inhibitory concentrations and minimal bactericidal concentrations of ZnO nanoparticles were determined by the broth micro-dilution method. In another part of the study, ZnO nanoparticles were coated on polypropylene filters using the precipitation method to investigate their removal efficiency. Filtration of contaminated water was performed using a standard number of the bacteria being tested. ZnO nanoparticles (5 nm) at a concentration of 100.0 mg/ml showed maximum sensitivity against *E.coli* and *Enterococcus faecalis* by inhibition zones of 14.00 ± 1.73 and 11.67 ± 1.52 mm, respectively. Maximum inhibitory concentration of ZnO nanoparticles was determined as 25mg/ml. A significant relationship was found between antibacterial activity and ZnO nanoparticles concentration (P . value <0.001). It may be claimed that treatment with polypropylene filters coated with ZnO nanoparticles (5nm) is an effective process for controlling bacterial growth and eliminating *E.coli*.

Keywords: Zinc Oxide Nanoparticles, *Escherichia coli*, *Enterococcus faecalis*, Antimicrobial Activity.

1. MSc, Dept. of Microbiology, Falavarjan Branch, Islamic Azad University,

Isfahan, Iran

2. Instructor of Microbiology, Dept. of Microbiology, Falavarjan Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran (Corresponding Author) (+98 31) 37420140 Mohamadi_m@iaufala.ac.ir

3. Assoc. Prof. of Physics, Malek-e-Ashtar University of Tech., Shahinshahr, Isfahan, Iran

۱- کارشناس ارشد میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، واحد فلاورجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

۲- مریم گروه میکروبیولوژی، واحد فلاورجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول) Mohamadi_m@iaufala.ac.ir

۳- دانشیار، گروه فیزیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، شاهین شهر، اصفهان، ایران

۱- مقدمه

میلی لیتر را با سرعت سه لیتر بر ساعت از این فیلتر عبور دادند. آنها مشاهده کردند که پس از پنج ساعت فیلتراسیون، نانوذره پوشش داده شده روی فیلتر پلیپروپیلنی توانایی حذف کامل باکتری‌های اشريشياکلي موجود در آب را دارد [۹-۱۲].

هدف از این مطالعه بررسی اثر باکتری کشی نانوذرات اکسید روی در حذف سویه‌های اشريشياکلي و انتروکوکوس فکالیس بود. همچنین حداقل غلظت مهارکنندگی و باکتری کشی نانوذرات اکسید روی بر باکتری‌های یادداشده تعیین شد. همچنین توانایی صافی‌های پوشش داده شده با نانوذرات اکسید روی در حذف این باکتری‌ها بررسی شد.

۲- مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی از سویه‌های باکتری‌ای/انتروکوکوس فکالیس (ATCC: 11700) و اشريشياکلي (ATCC: 25922) به عنوان باکتری‌های شاخص آلودگی آب استفاده شد. سویه‌های استاندارد از مرکز کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های صنعتی ایران تهیه شد. نانوذرات اکسید روی با اندازه‌های ۵ و ۱۰۰ نانومتر توسط پژوهشگران دانشگاه صنعتی مالک اشتر سنتز شد. نانوذرات اکسید روی با کلرید روی، هیدروکسید پتاسیم و پلی‌اتیلن گلاکول به روش شیمیایی مهارکردن ساخته شدند. نوع و اندازه نانوذرات روی سنتز شده با الگوی پراش پرتو ایکس^۱ و میکروسکوپ تونلی رویشی^۲ تأیید شد [۱۱].

از آنجایی که تعداد باکتری‌های تلقیح شده یکی از متغیرهای مهمی است که بر فعالیت ضد میکروبی اثر می‌گذارد، بنابراین تراکم سوسپانسیون تلقیحی میکروبی باید استاندارد باشد. به همین دلیل برای تهیه سوسپانسیون میکروبی، چند کلنی از کشت تازه و فعال باکتری در محیط کشت مولر هیتون براث در سرم فیزیولوژی استریل تلقیح شد. کدورت این سوسپانسیون به کمک اسپکتروفتومتر در جذب نوری ۰/۰۸ تا ۱/۰ تنظیم شد که مطابق با 10^4 /۱ باکتری در هر میلی‌لیتر است. غلظت‌های ۲۵، ۱۲/۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر از نانوذرات اکسید روی در محلول ۱۰ درصد DMSO^۳ در لوله‌های آزمایش استریل تهیه شد [۱۲].

به منظور بررسی اثر ضد باکتری‌ای نانوذرات اکسید روی از روش انتشار چاهک^۴ استفاده شد. ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون

آب آلوده در کشورهای در حال توسعه یکی از دلایل عمدۀ مرگ و میر محسوب می‌شود، بنابراین تصفیه آب بسیار اهمیت دارد. آب شرب علاوه بر کافی بودن باید از نظر بهداشتی نیز مناسب باشد. مطابق با استانداردها، آب آشامیدنی باید عاری از آلودگی شیمیایی و میکروبی باشد و بو و کدورت نداشته باشد. یکی از روش‌های تصفیه معمول و کاربردی برای حذف آلودگی‌های میکروبی آب، کلرزنی است. اگرچه کلرزنی روش مؤثری در حذف آلودگی‌های آب است، اما کلر با آلاینده‌های موجود در آب‌های طبیعی واکنش داده و محصولات جانبی مضر تولید می‌کند [۱]. ساخت نانوذرات دارای خاصیت ضد میکروبی، زمینه را برای آلودگی‌زدایی از آب‌ها فراهم کرده است. نانوذرات با مکانیسم‌هایی متفاوت از کلر، باکتری‌ها را حذف می‌کنند که این مسئله در تصفیه آب مهم است. در سال‌های اخیر، به اکسیدهای فلزی، مانند اکسید روی به عنوان ترکیبی ضد میکروبی توجه شده است. افزایش سطح ذره نسبت به حجم آن باعث پایداری نانوذرات شده است [۲]. همچنین نانوذرات، فعالیت ضد باکتری‌ای قوی نسبت به طیف وسیعی از باکتری‌ها نشان می‌دهند. نانوذرات اکسید روی با تولید پراکسید هیدروژن و نفوذ در دیواره سلولی و تخریب غشاء، مانع از رشد باکتری‌ها می‌شوند؛ اما مکانیسم فعالیت نانوذرات اکسید روی دقیقاً مشخص نشده است [۳-۶].

کیترا و همکاران در مطالعه‌ای در سال ۲۰۱۲، نشان دادند که نانوذرات اکسید روی اثر مهاری در خور توجهی روی اشريشياکلي و سودوموناس‌ها دارند. به عقیده این پژوهشگران نانوذرات اکسید روی علاوه بر اثر مهاری بر رشد این دو باکتری، از رشد آسپرژیلوس نایجر هم جلوگیری می‌کنند [۲]. در پژوهشی که تایل و همکاران انجام دادند، اثر ضد باکتری‌ای نانوذرات اکسید روی بر علیه نه گونه باکتری‌ای، به صورت مقایسه‌ای انجام و مشخص شد که سویه‌های گرم مثبت، نسبت به سویه‌های گرم منفی در برابر نانوذرات اکسید روی، حساسیت بیشتری از خود نشان می‌دهند [۷]. همچنین یوسف اثر ضد باکتری‌ای نانوذرات اکسید روی را بر هشت گونه باکتری، یک گونه قارچ کپکی و یک گونه مخمر بررسی کرد. وی بیشترین مهار رشد را برای باسیلوس سوبتیلیس به دست آورد و در مقابل، کمترین مهارکنندگی را در مورد پروتئوس ولگاریس و آسپرژیلوس نایجر گزارش کرد [۸]. حیدرپور و همکاران در سال ۲۰۱۲، مکانیسم ضد باکتری‌ای چند نانوذره، از جمله نانوذره اکسید روی را شناسایی کردند. آن‌ها به منظور تصفیه میکروبی، آب نانوذرات نقطه را روی فیلترهای پلیپروپیلنی رسوب داده و آب آلوده به باکتری اشريشياکلي با غلظت ۱۰۰۰ باکتری در هر

¹ X-Ray Diffraction

² Scanning Tunneling Microscope (STM)

³ Dimethylsulfoxide

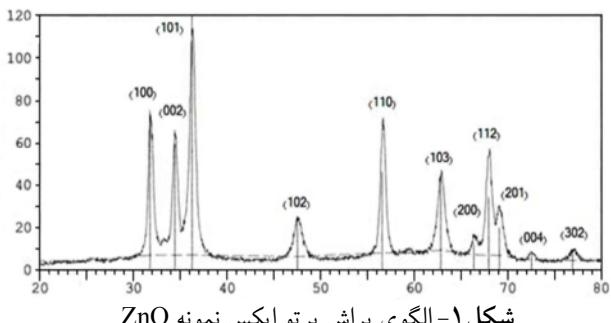
⁴ Well Diffusion Method

استاندارد مکفارلند در سرم فیزیولوژی تهیه شد و به نسبت ۱/۰ رقیق شد. صافی‌ها درون قیف بوخرن قرار داده شدند و عمل فیلتراسیون انجام شد. از آب آلوود شده به باکتری با غلظت 10×10^5 باکتری در هر میلی‌لیتر یکبار قبل و یکبار بعد از فیلتراسیون مقدار ۱۰۰ میکرولیتر نمونه‌گیری شد و به طور جداگانه به پلیت حاوی محیط کشت جامد استریل منتقل و به صورت یکنواخت کشت داده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس انکوبه شدند. پس از ۲۴ ساعت، تعداد کلنی‌های موجود در محیط کشت شمارش شد. هر کلنی نماینده حضور یک باکتری در آب است. برای تأیید نتایج، آزمون سه بار تکرار شد.^[۱۰] این آزمایش برای هر دو اندازه نانوذره اکسید روی با انتروکوکوس فکالیس نیز سه بار تکرار شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS ویرایش ۱۶ انجام شد. برای بررسی وجود اختلاف معنی‌دار در نتایج به دست آمده، از آزمون‌های آنالیز واریانس استفاده شد و اختلاف بین گروه‌ها در سطح معنی‌داری کمتر $P < 0.001$ تعیین شد.

۳- نتایج

برای تعیین ساختار بلوری نانوذرات تولید شده بیناب، پراش پرتوایکس گرفته شد. همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، ساختار بلوری شش‌گوش اکسید روی تشکیل شده است. پهن‌شدگی خطوط بینابی، نشان‌دهنده کوچک‌بودن اندازه ذرات اکسید روی است.

شکل ۱- الگوی پراش پرتوایکس نمونه ZnO

به منظور بررسی دقیق اندازه نانوذرات تولید شده، تصاویر دو بعدی STM در شکل ۲ آمده است. به منظور تهیه نمونه برای تصویربرداری، مقدار کمی از نمونه کلوئیدی به‌کمک دستگاه اولتراسونیک در اتانول دیسپرس شد. سپس یک قطره از آن روی سطح HOPG که نوعی گرافیت است، پخش و خشک شد و تصویر آن تهیه شد.

باکتریایی با غلظت برابر نیم مکفارلند روی محیط کشت MHA به صورت یکنواخت کشت داده شد. پس از گذشت ۱۵ دقیقه توسط پیپت پاستور استریل، چاهک‌هایی به قطر ۶ میلی‌متر در محیط کشت ایجاد شد. ۱۰۰ میکرولیتر از هر یک از غلظت‌های نانوذرات روی در داخل چاهک‌ها ریخته شد. چاهک حاوی ۱۰۰ میکرولیتر محلول ۱۰ درصد DMSO استریل، به عنوان شاهد منفی در نظر گرفته شد. دیسک آنتی‌بیوتیک‌های وانکومایسین و جنتامایسین نیز به عنوان شاهد مثبت استفاده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس قرار داده شدند. قطره هاله عدم رشد در اطراف هر چاهک بر حسب میلی‌متر اندازه‌گیری شد. تمام مراحل بالا به منظور کاهش خطای، با سه بار تکرار انجام شد.^[۸ و ۱۳]

برای تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی رشد^۱ و حداقل غلظت باکتری کشی^۲ نانوذرات اکسید روی، از روش تهیه رقت در محیط مایع^۳ استفاده شد. نانوذرات اکسید روی در غلظت‌های ۰.۵، ۱/۵، ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر، در محیط کشت مولر هیلتون براث حاوی ۱۰ درصد تهیه شدند. سوسپانسیون باکتریایی با کبدورت برابر نیم استاندارد مکفارلند، به لوله‌های حاوی غلظت‌های مختلف از نانوذرات تلقیح شدند. لوله حاوی محلول ۱۰ DMSO درصد به عنوان لوله کنترل منفی و لوله حاوی محیط کشت و سوسپانسیون باکتری به عنوان کنترل مثبت در نظر گرفته شد. لوله‌ها در دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور شیکردار، انکوبه شدند. کمترین غلظت از نانوذرات اکسید روی که در آن کبدورتی مشاهده نشد، به عنوان MIC در نظر گرفته شد. برای تعیین MBC، ۱۰۰ میکرولیتر از تمام لوله‌هایی که در آنها کبدورت قابل تشخیص مشاهده نشد، بر روی محیط مولر هیلتون آگار کشت داده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس انکوبه شدند. کمترین غلظت از نانوذرات اکسید روی که در آن باکتری رشد نکرده بود، به عنوان غلظت MBC در نظر گرفته شد و آزمایش‌ها سه بار تکرار شدند.^[۳، ۸ و ۱۴]

برای بررسی فعالیت ضد باکتریایی فیلترهای آب پوشش داده شده با نانوذرات اکسید روی از نانوذرات اکسید روی، در هر دو اندازه ۵ و ۱۰۰ نانومتر، غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر تهیه شد. قطعات دایره‌ای شکلی از فیلترهای پلی‌پروپیلنی مخصوص تصفیه آب تهیه شد. سپس از محلول نانوذره اکسید روی بر روی تمام سطح آن به طور یکنواخت رسوب داده شد. فیلترها در شرایط کاملاً استریل، خشک شدند. سوسپانسیون باکتریایی با کبدورت برابر ۰/۵

¹ Minimal Inhibitory Concentration (MIC)

² Minimal Bactericidal Concentration (MBC)

³ Broth Dilution Method

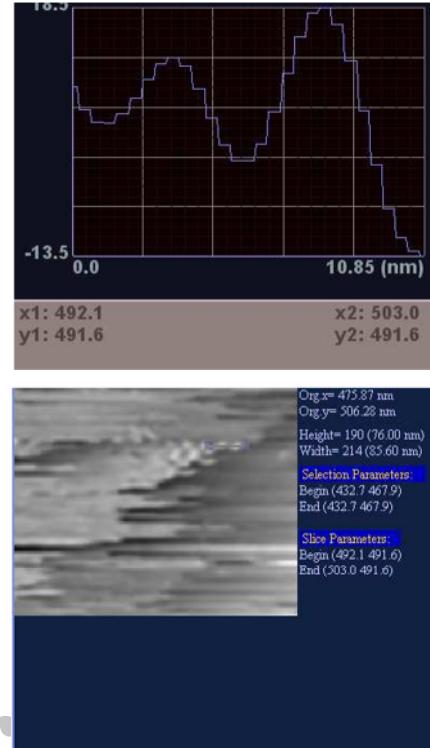
نتایج نشان می دهد که نانوذرات اکسیدروی از رشد باکتری اشريشياکلي و انتروکوكوس فکاليس جلوگیری می کند و این اثر بازدارندگی با افزایش غلظت نانوذرات اکسید روی بر این باکتری ها افزایش می یابد. در حقیقت بین غلظت نانوذره و درصد حذف باکتری، رابطه مستقیم وجود دارد. این نتایج از لحاظ آماری معنی دار است ($P < 0.05$).

غلظت های ۱۲/۵، ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ امیلی گرم در میلی لیتر از نانوذرات اکسید روی در دو اندازه متفاوت روی باکتری اشريشياکلي اثر بازدارندگی بیشتری دارد. همچنین نشان داده شد که نانوذرات اکسید روی در اندازه کوچک تر یعنی ۵ نانومتر، تأثیر ضد میکروبی بیشتری دارند. نتایج حاصل از کمترین غلظت مهارکنندگی MIC و کمترین غلظت باکتری کشی MBC، مطالب بالا را تأیید می کند.

نتایج حاصل از آزمون آنالیز واریانس نشان داد که میانگین قطر هاله عدم رشد باکتری های اشريشياکلي و انتروکوكوس فکاليس یکسان نیست، به طوری که میانگین قطر هاله عدم رشد باکتری اشريشياکلي از نانوذرات اکسید روی در غلظت ۱۰۰ میلی گرم در میلی لیتر به طور معنی داری از سایر غلظت ها بیشتر بود ($P < 0.001$). میانگین قطر هاله عدم رشد این باکتری در غلظت ۲۵ میلی گرم در میلی لیتر نسبت به غلظت ۱۲/۵ میلی گرم در میلی لیتر تفاوت معنی داری را نشان نداد. همچنین این پژوهش نشان داد که میانگین قطر هاله عدم رشد باکتری اشريشياکلي و انتروکوكوس فکاليس از نانوذرات اکسید روی در غلظت ۱۰۰ میلی گرم در میلی لیتر به طور معنی داری از سایر غلظت ها بیشتر است ($P < 0.001$). بین میانگین قطر هاله عدم رشد این باکتری در غلظت ۲۵ میلی گرم در میلی لیتر نسبت به غلظت ۱۲/۵ میلی گرم در میلی لیتر، تفاوت معنی داری وجود نداشت.

در این بررسی، برای سنجش حداقل غلظت مهارکنندگی رشد باکتری ها و حداقل غلظت باکتری کشی نانوذرات اکسید روی با اندازه های ۵ و ۱۰۰ نانومتر تا غلظت ۲۰۰ میلی گرم در میلی لیتر بر روی دو گونه باکتری مورد آزمایش، از روش میکرودایلوزن استفاده شد. نتایج حاصل از این بررسی ها در جدول ۲ ارائه شده است.

تعداد باکتری ها در آب آلوده به اشريشياکلي که از فیلتر پوشش داده شده با نانوذرات اکسید روی، در اندازه ۵ نانومتر عبور داده شده بود، کاهش یافت. به طوری که تعداد اشريشياکلي از 10^5 باکتری در هر میلی لیتر به شش باکتری در هر میلی لیتر رسید. این کاهش از لحاظ آماری رابطه معنی داری را نشان می دهد ($P < 0.001$). فیلتراسیون آب با فیلتر آغشته به نانوذرات اکسید روی ۱۰۰

شکل ۲- تصویر STM نمونه نانوذرات روی

نتایج حاصل از تأثیر غلظت های مختلف نانوذرات اکسید روی به روش انتشار چاهک در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- میانگین قطر هاله عدم رشد باکتری های مورد مطالعه (بر حسب میلی متر)، در غلظت ها و اندازه های مختلف نانوذرات اکسید روی

غلظت نانوذرات / انتروکوكوس فکاليس / اشريشياکلي (میلی گرم بر میلی لیتر)	نانوذره ۵	نانومتر
۱۴/۰۰	۱۱/۶۷	۱۰۰
$\pm 1/73$	$\pm 1/52$	
۸۰/۳۳	۸۰/۳۳	۵۰
$\pm 0/57$	$\pm 0/57$	
۶/۰۰	۸/۶۷	۲۵
$\pm 0/00$	$\pm 1/15$	
۶/۰۰	۶/۰۰	۱۲/۵
$\pm 0/00$	$\pm 0/00$	
۱۴/۳۳	۱۲/۳۳	۱۰۰
$\pm 5/57$	$\pm 7/50$	
۶/۰۰	۷/۶۷	۱۰۰
$\pm 0/00$	$\pm 0/57$	
۶/۰۰	۶/۰۰	۱۰۰
$\pm 0/00$	$\pm 0/00$	
۶/۰۰	۶/۰۰	۱۲/۵
$\pm 0/00$	$\pm 0/00$	

بررسی کردند. ایشان برای تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی از روش میکرودایلوشن استفاده کردند. آنها مشاهده کردند که هر چهار ترکیب مورد بررسی خاصیت ضد میکروبی دارند؛ ولی بیشترین مهارکنندگی از نانوذرات اکسیدروی دیده شد. اکسید روی کمترین تأثیر را بر روی میکروب‌های یاد شده داشت. همچنین نشان دادند که تأثیر ضد میکروبی نانوذرات اکسید روی بر میکروگانیسم‌های مختلف، متفاوت است [۷]. با توجه به نتایج حاصل از انتشار چاهک، مشاهده شد که با افزایش غلظت نانوذرات اکسید روی، قطر هاله عدم رشد باکتری افزایش می‌یابد. همچنین لیو و همکاران در سال ۲۰۰۹، تأثیر ضد میکروبی نانوذرات اکسید روی را بر /شیریشیاکلی بررسی کردند و مشاهده نمودند که در غلظت ۱۲ میلی‌مول بر لیتر، مهار کامل رشد اتفاق می‌افتد [۱۸].

باکتری /شیریشیاکلی نسبت به انتروکوکوس فکالیس، در مقابل هر دو اندازه نانوذره حساس‌تر بوده و در غلظت‌های کمتری از نانوذرات حذف شد. علت این اختلاف را می‌توان به نوع پوشش انتروکوک نسبت داد. انتروکوکوس فکالیس، کوکسی گرم مثبت و واحد لایه‌های متعدد پیتیدوگلایکان است که در مقایسه با /شیریشیاکلی گرم منفی مقاومت ذاتی بیشتری دارد. وانگ و همکاران در سال ۲۰۱۲، حساسیت باکتری /شیریشیاکلی K88 را در برابر نانوذرات اکسید روی بررسی کردند. آنها با تعیین MIC و MBC اثرات ضد میکروبی نانوذرات اکسید روی را بررسی کردند. نتایج آن‌ها نشان داد /شیریشیاکلی سویه K88 در غلظت ۰/۱ میکروگرم بر میلی‌لیتر مهار رشد داشت. بنابراین گزارش دادند که نانوذرات اکسید روی، اثر ضد باکتریایی قوی علیه سویه یادشده دارند [۱۹].

۵- نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش حاکی از آن است که نانوذرات اکسید روی در دو اندازه ۵ و ۱۰۰ نانومتر اثر ضد میکروبی دارند. این اثر در مورد باکتری /شیریشیاکلی و انتروکوکوس فکالیس تفاوتی ندارد. همچنین تأثیر ضد میکروبی نانوذرات ۵ نانومتری بیشتر است. طبق نتایج این پژوهش، نانوذره ۵ نانومتری رسوب داده شده بر روی فیلتر پلی‌پروپیلنی، برخلاف نانوذره ۱۰۰ نانومتری، خاصیت ضد باکتریایی خود را علیه باکتری /شیریشیاکلی حفظ کرد؛ بنابراین نانوذرات اکسید روی با اندازه ۵ نانومتر پتانسیل خوبی برای استفاده در تصفیه میکروبی آب و یا احتمالاً پساب‌های آلوده خواهد داشت. به هر حال استفاده از فیلترهای رسوب داده شده با نانوذرات اکسید روی نیاز به مطالعه بیشتری دارد و عواقب محیط زیستی ناشی از این ذرات نیز باید دقیقاً ارزیابی شوند.

جدول ۲- مقادیر حداقل غلظت مهارکنندگی و حداقل غلظت باکتری‌کشی برای نانوذرات اکسید روی (بر حسب میلی‌گرم در میلی‌لیتر)

اشریشیاکلی	نانوذره سایز ۱۰۰		نانوذره سایز ۵	
	نانومتر	MIC	MBC	MIC
انتروکوکوس فکالیس	۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۲۵
	۵	۲۰۰	۱۰۰	۲۵

نانومتری هیچ‌گونه تأثیری در کاهش تعداد باکتری نداشت. همچنین فیلترهای آغشته با نانوذرات روی ۵ نانومتری نیز در حذف انتروکوکوس فکالیس از آب مؤثر نبوده‌اند ($P < 0.001$).

۴- بحث

بر اساس اعلام سازمان بهداشت جهانی^۱ تعداد کلیفرم‌ها و باکتری‌های گوارشی شمارش شده در هر ۱۰۰ میلی‌لیتر آب نوشیدنی باید صفر باشد [۱۶ و ۱۷]. همچنین تصفیه آب با کلر باعث تولید محصولات جانبی مضر می‌شود. در پژوهش حاضر اثر ضد باکتریایی نانوذرات اکسید روی بررسی شد و مشاهده شد که بین میزان حذف /شیریشیاکلی و انتروکوکوس فکالیس به وسیله نانوذرات روی با دو اندازه ۵ و ۱۰۰ نانومتر تفاوتی وجود ندارد. همچنین قطر هاله عدم رشد نشان می‌دهد که اثر ضد باکتریایی نانوذرات در اندازه‌های مختلف به نوع باکتری بستگی دارد. اگرچه این اختلاف از نظر آزمون‌های آماری معنی‌بی نداشت ($P > 0.001$).

مطالعات ملکوتیان و همکاران در مورد اثر ضد باکتریایی نانوذرات در حذف باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی این مطلب را تأیید می‌کند. شارما و همکاران در سال ۲۰۱۳، سنتز نانوذرات اکسید روی آلتیه با نقره را انجام دادند که علت همراه کردن ذرات نقره، کاهش بیشتر اندازه نانوذره اکسید روی و افزایش خاصیت ضد میکروبی علیه باسیلوس سوبتیلیس و استافیلکوکوس آرئوس بود و مشاهده شد که میزان MIC برای باکتری استافیلکوکوس آرئوس با نانوذرات سنتز شده با افزایش غلظت نقره متفاوت بود؛ ولی برای باسیلوس سوبتیلیس، میزان MIC در غلظت‌های مختلف نقره ثابت ماند. همچنین دیده شد که نانوذرات اکسید روی علیه میکروارگانیسم‌های گرمادوست هم، خاصیت ضد باکتریایی از خود نشان می‌دهند [۱۳]. همچنین یوسف و همکاران در سال ۲۰۱۱، تأثیر ضد باکتریایی اکسید روی، نانوذرات اکسید روی و آنتی‌بیوتیک‌های کلرآمفینیکل و آموکسی‌سیلین را بر روی شش سویه باکتری یک‌گونه قارچ کپکی و یک‌گونه قارچ مخمری

^۱ World Health Organization (WHO)

1. Arabi, F., Imandar, M., Negahdary, M., Imandar, M., Noughabi, M., Torkamani, M., Akbari-dastjerdi, H., and Fazilati, M. (2012). "Investigation anti-bacterial effect of zinc oxide nanoparticles upon life of Listeria monocytogenes." *J. of Annals of Biological Research*, 3(7), 3679-3685.
2. Chitra, K., and Annadurai, G. (2013). "Antimicrobial activity of wet chemically engineered spherical shaped ZnO nanoparticles on food borne pathogen." *Int. J. of Food Research*, 20, 59-64.
3. Emami-Karvani, Z., and Chehrazi, P. (2011). "Antibacterial activity of ZnO nanoparticle on gram positive and gram-negative bacteria." *African J. of Microbiology Research*, 12, 1368-1373.
4. Dutta, R.K., Nenavathu, B.P., Gangishetty, M.K., and Reddy, A.V.R. (2012). "Studies on antibacterial activity of ZnO nanoparticles by ROS induced lipid peroxidation." *J. of Colloids and Surfaces B: Biointerfaces*, 94, 143-150.
5. Xie, Y., He, Y., Irwin, P., Jin, T., and Shi, X. (2011). "Antibacterial activity and mechanism of action of zinc oxide nanoparticles." *J. of Applied Environmental Microbiology*, 77(7), 2325-2331.
6. Ravikumar, S., Gokulakrishnan, R., and Boomi, P. (2012). "In vitro antibacterial activity of the metal oxide nanoparticles against urinary tract infectious bacterial pathogens." *Asian Pacific J. of Tropical Disease*, 2(2), 85-89.
7. Tayel, A.A., El-tras, W.F., Moussa, S., EL-baz, A.F., Mahrous, H., Salem, M.F., and Brimer, L. (2011). "Antibacterial action of zinc oxide nanoparticles against foodborne pathogens." *J. of Food Safety*, 31(2), 211-218.
8. Yousef, J.M., and Danial, E.N. (2012). "In vitro antibacterial activity and minimum inhibitory concentration of Zinc Oxide and nano-particle Zinc oxide against pathogenic strains." *J. of Health Sciences*, 2, 38-42.
9. Heidarpour, F., Ghani, W.A., Wan Ab, K., Ahmadun, F.R., Bin, S., Zargar, M., and Mozafari, M.R. (2010). "Nano silver-coated polypropylene water filter: I manufacture by electron beam gun using a modified balzers 760 Machine." *Digest J. of Nanomaterials and Biostructures*, 5(3), 786-796.
10. Heidarpour, F., Ghani, W.A., Wan Ab, K., Ahmadun, F.R., Bin, S., Zargar, M., and Mozafari, M.R. (2010). "Nano silver-coated polypropylene water filter: II evaluationof antimicrobial efficiency." *Digest J. of Nanomaterials and Biostructures*, 3, 797-804.
11. Yousefi, M.H., Fallahzadeh, A., and Abolhassani, M.R. (2010). "Study of optical and magnetic properties of ZnO:Co nanoparticles prepared by chemical synthesis." M.Sc. Thesis, Malek-Ashtar University of Technology. (In Persian)
12. Heidarpour, F., Ghani, W.A., Wan A.B.K., Ahmadun, F.R., Bin, S., Zargar, M., and Mozafari, M.R. (2011). "New trends on microbiological water filter." *Digest J. of Nanomaterials and Biostructures*, 2, 791-802.
13. Jones, N., Ray, B., Ranjit, K.T., and Manna, A.C. (2008). "Antibacterial activity of ZnO nanoparticle suspensions on a broad spectrum of microorganisms." *J. of FEMS Microbiology Letters*, 279(1), 71-76.
14. Raghupathi, K.R., Koodali, R.T., and Manna, A.C. (2011). "Size-dependent bacterial growth inhibition and mechanism of antibacterial activity of Zinc Oxide Nanoparticles." *J. of American Chemical Society*, 27, 4020-4028.
15. Sharma, N., Kumar, J., Thakur, S., Sharma, S., and Shrivastava, V. (2013). "Antibacterial study of silver doped zinc oxide nanoparticles against Staphylococcus aureus and Bacillus subtilis." *J. of Drug Invention today*, 5(1), 50-54.
16. Jamieson, R., Gordon, R., Joy, D., and Lee, H. (2004). "Assessing microbial pollution of rural surface waters: A review of current watershed scale modeling approaches." *J. of Agricultural Water Management*, 1, 1-17.
17. Odonkor, S.T., and Ampofo, J.K. (2013). "Escherichia coli as an indicator of bacteriological quality of water: an overview." *J. of Microbiology Research*, 4(1), 5-11.
18. Liu, Y., He, L., Mustapha, A., Li, H., Hu, Z. Q., and Lin, M. (2009). "Antibacterial activities of zinc oxide nanoparticles against Escherichia coli O157:H7." *J. of Applied Microbiology*, 107, 1193-1201.
19. Wang, C., Liu, L.L., Zhang, A.T., Xie, P., Lu, J.J., and Zou, X.T. (2012). "Antibacterial effects of zinc oxide nanoparticles on Escherichia coli K88." *African J. of Biotechnology*, 44, 10248-10254.